

NEDJELJNA ČITANJA: Jr 20,10-13; Ps 69,8-10.14.17.33-35; Rim 5,12-15; Mt 10,26-33

Duh Sveti je pokretač svakoga crkvenog poslanja. On vodi Crkvu na misijske putove. Ona »tijekom povijesti nastavlja i razvija poslanje samoga Krista koji je poslan naviještati evanđelje siromasima. Stoga Crkva, poticana Kristovim Duhom, treba koračati istim putem kojim je koračao sam Krist, naime putem siromaštva, poslušna, služenja i žrtvovanja samoga sebe sve do smrti, iz koje je svojim uskrsnućem izišao kao pobjednik. Tako je krv mučenika sjeme kršćana. Jakost je moralna krepost koja u poteškoćama osigurava čvrstoću i postojanost u traganju za dobrom. Ona jača odluku da se čovjek opre napastima i svlada zapreke u ćudorednom životu. Krepost jakosti osposobljava ga da pobijedi strah, čak i strah od smrti, i da se odvažno suoči s kušnjama i progonstvima. Ona raspoložuje čovjeka za odricanje i za žrtvu vlastitog života, da bi obranio pravednu stvar. »Gospodin je moja snaga i pjesma« (Ps 118, 14). »U svijetu imate muku, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet!« (Iv 16, 33).

Kristov je učenik dužan ne samo čuvati vjeru i od nje živjeti, nego i ispovijedati je, za nju otvoreno svjedočiti i širiti je: Svi trebaju biti pripravnici priznati Krista pred ljudima i slijediti ga na putu križa za vrijeme progona. Služenje i svjedočenje vjere nužni su za spasenje: »Tko god se prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima« (Mt 10, 32-33)

[pripremio: Ivan Pugar, bogoslov]